

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **JUDr. V. Š., Ph.D.**
bytem X
zastoupený Mgr. Filipem Němcem, advokátem
se sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1 – Nové Město

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8311/19/5200-10424-700519,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Platebním výměrem ze dne 1. 6. 2016, č. j. 4735707/16/2004-51522-109282, Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) vyměřil žalobci daň z příjmů fyzických

osob za zdaňovací období roku 2014 ve výši 146 595 Kč. Žalovaný na základě podnětu správce daně k provedení přezkumu nařídil rozhodnutím ze dne 27. 10. 2016, č. j. 47030/16/5200-10424-701962, přezkoumání uvedeného platebního výměru, jelikož přiznání, na základě kterého byla daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2014 vyměřena, bylo podáno neoprávněnou osobou. Podle žalovaného se totiž plná moc udělená společnosti GOODWILL PARTNER, s.r.o. (dále jen „zástupce žalobce“) nevztahovala na zpracování a předložení daňového přiznání a hlášení, daňové přiznání proto mohl podat pouze žalobce a nikoliv jeho zástupce. Dne 3. 11. 2017 vydal správce daně nový platební výměr č. j. 7723909/17/2004-51522-109282, kterým podle pomůcek vyměřil žalobci daň ve výši 146 595 Kč. Proti tomuto platebnímu výměru se žalobce odvolal. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (rozhodnutí nyní napadené žalobou) změnil rozhodnutí správce daně tak, že vyměřil žalobci daň ve stejné výši 146 595 Kč, ale tuto stanovil již ne podle pomůcek, ale podle dokazování.

2. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí shrnul skutkový stav, rekapituloval odvolací důvody a dále k nim uvedl, že žalobce přehlíží výsledek přezkumného řízení, a námitky podjatosti vznesené žalobcem byly obecné bez uvedení konkrétních jmen úředních osob a důvodů. Z judikatury soudů plyne, že vznášeli-li daňový subjekt námitku podjatosti, je povinen upřesnit, v čem ji spatřuje a koho se týká. V opačném případě není způsobilá k projednání. Žalovaný rovněž dodal, že námitka podjatosti byla i řešena v samostatném řízení. Správce daně v tomto samostatném řízení vyzval žalobce ke sdělení důvodů a konkrétních jmen podjatých úředních osob, ale žalobce na tuto výzvu nereagoval. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí zdůvodnil, proč změnil způsob stanovení daně ze stanovení pomoci pomůcek na stanovení dle dokazování, a také reagoval na další námitky žalobce. Tyto otázky žalobce v podané žalobě nerozporoval, proto je soud ani dále nerozvádí.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a ústní jednání

3. Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný rozhodoval osobami, u kterých je dána pochybnost o jejich nepodjatosti, jelikož jsou podřízené podjatým osobám. Návrh na vyloučení úředních osob žalobce žalovanému doručil, ten o něm však nerozhodl a ani nevysvětlil, proč by rozhodnutí mělo být vydáno postupem dle § 77 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném do 31. 3. 2019. Žalovaný v minulosti ve vztahu ke stejnému zástupci žalobce postupoval šikanózně (přesvědčoval jej o vhodnosti ukončení zastoupení, podával na něj návrh na zahájení přestupkového řízení, rozesílal kritické příписы o zástupci žalobce ostatním zastupovaným subjektům). Žalovaný takto postupoval na základě pokynů pana R., J. a P. Napadené rozhodnutí podepsal D. J., u nějž začaly pochybnosti o podjatosti úředních osob. Zástupce žalobce několik let marně namítá podjatost úředních osob. Úřední osoby dlouhodobě nečiní (neprovedly důkazy, ani neuvedly, proč je neprovedou). Žalobce se dále v žalobě obsáhle věnuje otázce, proč je důležité, aby o věci rozhodovaly nepodjaté osoby. Zmínil, že v minulosti navrhoval vyloučit pro podjatost všechny osoby správce daně i žalovaného.
4. Dále žalobce namítá, že žalovaný neposoudil odvolací námitky správně. V odvolání namítal, že daňové přiznání neslo podpis žalobce. Nechal jej zpracovat společností poskytující daňové poradenství. Na základě tohoto daňového přiznání měl správce daně stanovit daň. Správce daně nejprve tento podpis uznal, avšak následně změnil názor, což vede k pochybnosti o jeho podjatosti. Nelze vytýkat žalobci, že neodstranil vadu podání, která měla spočívat v absenci podpisu.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žaloba dle jeho názoru obsahuje pouze teoretické argumenty, pro které neexistuje opora ve spisovém materiálu. Žalobce v doplnění odvolání konstatoval pochybnosti o nepodjatosti úředních osob správce daně. Správce daně jej vyzval (výzva ze dne 17. 1. 2018, č. j. 160112/18/2004-51522-109828), aby konkretizoval, vůči kterým osobám pochybnosti směřují. Žalobce na danou výzvu nereagoval. Oproti tomu v žalobě vyjadřuje pochybnosti o úředních osobách žalovaného nikoliv správce daně. Z žaloby však nelze dovodit, ke kterým osobám by se pochybnosti měly vztahovat. Žalobce sice zmiňuje jména osob R., J. a P., avšak bez bližší návaznosti na některý z důvodů pro vyloučení úředních osob. Pochybnosti neplynou ani ze spisového materiálu.
6. K námitce nesprávného posouzení platnosti plné moci, resp. podpisu na daňovém přiznání, žalovaný uvedl, že se týká jiného řízení, a to přezkumného řízení. Nelze přenášet námitky vztahující se k tomuto přezkumnému řízení do nyní řešené věci. Žalovaný rovněž uvedl, že z procesních aktivit žalobce je evidentní snaha činit obstrukce.
7. Na ústním jednání dne 12. 4. 2023 žalobce odkázal na obsah podané žaloby a setrval na návrhu na zrušení rozhodnutí žalovaného. Zdůraznil, že podpis na plné moci měl být uznán, jelikož on sám je jednatelem společnosti GOODWILL PARTNER, s.r.o., a namítl, že daňová povinnost neměla být stanovena pomocí pomůcek, neboť k jejich užití nebyly dány podmínky. Žalovaný uvedl, že vznesené námitky podjatosti byly ve správním řízení zcela obecné a nekonkrétní, a že předmětem rozhodnutí není platební výměr ze dne 1. 6. 2016, ani rozhodnutí o nařízení přezkumu ze dne 27. 10. 2016. Rovněž připomenul, že žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím změnil způsob vyměření daně tak, že byla stanovena dokazováním, nikoliv podle pomůcek. Navrhl zamítnutí žaloby.
8. Soud provedl jako důkaz listiny, které si vyžádal od správce daně. Konkrétně výzvu správce daně ze dne 17. 1. 2018, č. j. 160112/18/2004-51522-109828, a sdělení žalovaného ze dne 27. 7. 2018, č. j. 33399/18/5100-41454-708892, a doklady o doručení těchto listin. Soud neprovedl žalobcem v žalobě navrhované důkazy (spis Generálního finančního ředitelství, ostatním spisové podklady v dispoziční sféře správce daně a odvolacího orgánu), jelikož žalobce nespécifikoval konkrétní listiny, jež požadoval provést jako důkaz. Soud poznamenává, že správním spisem vedeným v přezkoumávané věci se dokazování neprovádí.

III. Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu zjistil soud následující okolnosti podstatné pro posouzení žaloby. V přípisu ze dne 10. 8. 2017 adresovaném správci daně žalobce požádal, aby mu bylo sděleno, v čem správce daně spatřoval naplnění důvodů podle § 77 odst. 3 daňového řádu, tedy proč správce daně rozhodl o neúčinnosti podání dříve, než byly odstraněny pochybnosti o nepodjatosti úředních osob. Soud poznamenává, že ze správního spisu neplyne, že by žalobce dříve podjatost namítal. V podání ze dne 20. 10. 2017 žalobce znovu zmínil pochybnosti o podjatosti, aniž by konkrétně uvedl, koho se má podjatost týkat. Na toto podání odpověděl správce daně přípisem ze dne 30. 11. 2017, ve kterém uvedl, že neeviduje žádnou nevyřízenou

námítka podjatosti. Dne 17. 11. 2017 podal žalobce odvolání proti platebnímu výměru ze dne 3. 11. 2017 bez dostatečného odůvodnění. Správce daně dne 4. 12. 2017 žalobce vyzval k doplnění odvolání. Žalobce podáním ze dne 16. 12. 2017 požadoval zrušení výzvy ze dne 4. 12. 2017 z důvodu, že mu nebyly poskytnuty dříve požadované písemnosti, a že výzvu vydaly podjaté úřední osoby. Z důvodu právní jistoty ve stejném podání požádal i o prodloužení lhůty k doplnění odvolání o 60 dní. Na toto podání ze dne 16. 12. 2017 správce daně žalobci odpověděl dne 10. 1. 2018 tak, že neeviduje žádnou nevyřízenou námítka podjatosti. Rozhodnutím ze dne 29. 12. 2017 správce daně prodloužil lhůtu pro podání odvolání o 2 dny. Podáním ze dne 7. 1. 2018 žalobce opět navrhl zrušení výzvy k doplnění odvolání ze dne 4. 12. 2017, jelikož byla vydána podjatými úředními osobami a nebyly mu poskytnuty požadované dokumenty. Z důvodu jistoty požádal i o prodloužení lhůty. Na toto podání ze dne 7. 1. 2018 správce daně reagoval rozhodnutím ze dne 17. 1. 2018, kterým žádosti o prodloužení lhůty nevyhověl. V podání ze dne 18. 1. 2018 žalobce namítal, že „*napadené rozhodnutí, procesní rozhodnutí i výzvy*“ byly vydány před poskytnutím požadovaných informací a byly vydány podjatými úředními osobami. Obdobně zopakoval v podání ze dne 12. 2. 2018. Následně správce daně předal spisový materiál žalovanému k rozhodnutí o odvolání. Žalovaný vyzval žalobce výzvou ze dne 27. 9. 2018 k doplnění potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti. V podání ze dne 14. 10. 2018 žalobce požadoval prohlásit výzvu ze dne 27. 9. 2018 za nezákonnou, protože byla vydána úředními osobami, o kterých byla dána pochybnost nepodjatosti, požádal o prodloužení lhůty k doplnění o zdanitelných příjmech. Rozhodnutím ze dne 22. 10. 2018 prodloužil žalovaný lhůtu o 1 den a následně dne 27. 2. 2019 vydal žalobou napadené rozhodnutí. Ve všech podáních, ve kterých žalobce namítal podjatost úředních osob, zároveň odkazoval na svá související předchozí podání.

11. Soud si vyžádal od správce daně výzvu ze dne 17. 1. 2018, č. j. 160112/18/2004-51522-109828, a sdělení žalovaného ze dne 27. 7. 2018, č. j. 33399/18/5100-41454-708892, které nebyly součástí správního spisu. Tyto dokumenty společně s jejich doklady o doručení provedl soud na jednání jako důkaz. Výzvou ze dne 17. 1. 2018 správce daně vyzval žalobce, aby odstranil vady podání ze dne 7. 1. 2018, specifikoval úřední osoby, proti kterým směřuje námítka podjatosti a uvedl důvody, v nichž žalobce spatřuje důvody podjatosti. Správce daně uvedl, že námítka podjatosti jsou příliš obecné a neurčité. Zároveň žalobce poučil, že nebudou-li vady ve stanovené lhůtě 8 dní odstraněny, stane se podání neúčinným dle § 74 odst. 3 daňového řádu. Tato výzva byla zástupci žalobce doručena dne 18. 1. 2018. Ze sdělení ze dne 27. 7. 2018 plyne, že žalobce podáním ze dne 19. 1. 2018 požádal o prodloužení lhůty, čemuž správce daně vyhověl. Podáním ze dne 26. 2. 2018 navrhl danou výzvu ze dne 17. 1. 2018 přezkoumat, jelikož námítka podjatosti nebyla obecná a odůvodnění výzvy bylo vnitřně rozporné. Sdělením ze dne 27. 7. 2018 žalovaný informoval žalobce, že podnět k přezkumu shledal nedůvodným, jelikož námítka podjatosti shledal obecnými a neurčitými, proto bylo na místě vydat předmětnou výzvu, a výzva nebyla vnitřně rozporná, jelikož žalobce zaměnil posuzovanou výzvu a jiné rozhodnutí. Toto sdělení bylo zástupci žalobce doručeno dne 30. 7. 2018.
12. Námítka žalobce vznesená na ústním jednání dne 12. 4. 2023, dle které měla být daň stanovena dokazováním a nikoliv pomocí pomůcek je opožděná podle § 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce tuto námítka vznesl poprvé až na ústním jednání. V podané žalobě nevznesl ani zárodek této námítka, který by mohl následně rozvést. Nehledě na to, i kdyby byla námítka včasná, nemohla by být důvodná, jelikož, jak správně uvedl žalovaný

na ústním jednání, napadeným rozhodnutím žalovaný změnil způsobem stanovení daně ze stanovení pomocí pomůcek na stanovení pomocí dokazování.

13. Žalobce v žalobě brojí proti důvodům, pro které bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2016, č. j. 47030/16/5200-10424-701962, o nařízení přezkoumání platebního výměru ze dne 1. 6. 2016, č. j. 4735707/16/2004-51522-109282 (námitky rekapitulované v bodě 4 tohoto rozsudku). K tomu je nutné uvést, že tato rozhodnutí nejsou předmětem přezkumu právě posuzované žaloby. Žalobou žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8311/19/5200-10424-700519, kterou byl změněn platební výměr správce daně ze dne 3. 11. 2017, č. j. 7723909/17/2004-51522-109282. V nyní posuzované věci nelze přezkoumat předchozí rozhodnutí. Obě tato rozhodnutí (o nařízení přezkumného řízení a o správnosti daňového výměru) mají odlišný předmět a obsah. Řízení k jejich vydání byla prováděna v intencích jiných právních norem a jejich vyústěním bylo vydání dvou různých správních rozhodnutí, přičemž každé z nich je samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví (viz obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2012, č. j. 4 As 5/2012-22, a body 17 a 18 rozsudku stejného soudu ze dne 7. 8. 2013, č. j. 1 Afs 35/2013-30). U nenapadnutých rozhodnutí správních úřadů platí presumpce správnosti, dle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 As 79/2008-128, č. 1815/2009 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 22. 5. 2008, č. j. 6 As 45/2005-188). Námitky žalobce směřující proti nařízení přezkumného řízení (rekapitulované v bodě 4 tohoto rozsudku) tak soud nemůže přezkoumat a jsou proto nedůvodné.
14. Podle § 74 odst. 1 daňového řádu platí, že *má-li podání vady, pro které není způsobitelné k projednání, nebo vady, pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní, vyzve správce daně toho, kdo podání učinil, aby označené vady odstranil podle jeho pokynu a ve lhůtě, kterou stanoví*. Dle odst. 4 stejného ustanovení *nebudou-li vady podání odstraněny, stává se podání uplynutím stanovené lhůty neúčinným, o čemž pořídí správce daně úřední záznam a vyrozumí podatele; vyrozumění není třeba v případě, že podatel na výzvu k odstranění vad neučinil vůči správci daně žádný úkon*.
15. Žalobce v žalobě namítal, že rozhodnutí žalovaného vydaly osoby, o kterých bylo možné pochybovat o jejich podjatosti. Jak plyne z výše uvedené rekapitulace správního řízení, žalobce v žádném ze svých podání neuvedl konkrétní jméno podjaté osoby ani důvod, pro který má tyto nespecifikované osoby za podjaté. Ve všech podáních se toliko odkázal na související podání, které zaslal správci daně a žalovanému. V žádném podání však tato jména ani důvody neuvedl. Z provedeného dokazování plyne, že správce daně výzvou ze dne 17. 1. 2018 vyzval žalobce k odstranění vad podání a doplnění jmen a důvodů, pro které spatřuje podjatost úředních osob. Zároveň jej poučil, že podle § 74 odst. 4 daňového řádu neodstraní-li vady, stane se podání neúčinným. Žalovaný v napadeném rozhodnutí, ve vyjádření k žalobě i ve sdělení ze dne 27. 7. 2018, kterým shledal podnět k přezkumu výzvy ze dne 17. 1. 2018 nedůvodným, uvedl, že žalobce na výzvu k doplnění jmen podjatých úředních osob a důvodů nereagoval. Žalobce v žalobě ani na ústním jednání toto nerozporoval. Přestože tak soud nemá k dispozici celý spisový materiál, jenž byl veden o námitce podjatosti žalobce, nepochybuje o tom, že žalobce skutečně dané vady podání neodstranil.
16. Soud souhlasí s žalovaným, že námitky podjatosti vznesené ve správním řízení byly pouze obecné a nekonkrétní a nebylo je možné projednat. Vyzval-li správce daně k odstranění vad

a po jejich neodstranění k námitce nepřihlížel, jednal dle soudu v souladu s § 74 odst. 4 daňového řádu. Ke stejnému závěru ohledně obecnosti námitky podjatosti dospěl již i Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 25. 6. 2015, č. j. 6 Afs 30/2015-70, ze dne 26. 5. 2015, č. j. 8 As 179/2014-84, a následně i Ústavní soud v usnesení ze dne 17. 2. 2016, sp. zn. II. ÚS 3505/15. Kasační soud v nyní zmíněném rozsudku sp. zn. 6 Afs 30/2015 uvedl následující: „*Správce daně ve své odpovědi k vyjádření příjemce stěžovateli sdělil, že „nelze reagovat na nekonkrétní a nevěcná obvinění (...) Tímto správce daně reaguje taktéž na domněnku zástupce daňového subjektu o podjatosti pracovníků správce daně.“ Stěžovatel namítl v odvolání, že o podjatosti nebylo rozhodnuto. Výzvou z 31. 5. 2013 jej žalovaný vyzval k odstranění vady podání spočívající v neoznačení konkrétních osob, u nichž je podjatost namítána, nedostatečné specifikaci zákonného důvodu podjatosti a neuvedení důvodných pochybností o nepodjatosti jednotlivých osob na základě konkrétních důkazů. K odstranění těchto vad stanovil lhůtu 15 dnů a poučil jej, že marným uplynutím této lhůty se jeho podání ve vadné části stane neúčinným. Výzva byla stěžovateli doručena 31. 5. 2013. Přípisem ze dne 15. 6. 2013 stěžovatel žalovanému sdělil, že v odvolání namítal vadu řízení spočívající v nerozhodnutí o jeho námitce podjatosti a že se nejednalo o novou námitku podjatosti. Označil výzvu žalovaného za nesplnitelnou a částečně irelevantní, neboť již v řízení před správcem daně označil konkrétní osoby i důvody namítané podjatosti. Uzavřel, že tato výzva pro něj nemá žádné účinky. Žalovaný jej následně přípisem ze dne 27. 6. 2013 vyrozuměl o neúčinnosti podání, neboť jej pro neodstraněné vady nebylo možné projednat. [...] Žalovaný vyzval stěžovatele k odstranění vad podání, resp. ke konkretizaci námitky podjatosti, ve smyslu § 74 odst. 1 a 2 daňového řádu a poučil ho o následcích jejich neodstranění. Stěžovatel výslovně odmítl tak učinit, a za těchto okolností žalovaný postupoval v souladu s § 74 odst. 3 daňového řádu, pokud o námitce podjatosti samostatně nerozhodl a pouze stěžovateli sdělil, že se jeho podání stalo neúčinným.“*

17. V žalobě žalobce nově spatřuje jako podjaté úřední osoby nikoliv zaměstnance správce daně, ale zaměstnance žalovaného. Nově již i specifikoval, že napadené rozhodnutí podepsal pan J., u něhož počala podjatost úředních osob, a dále zmínil i pana R. a P., kteří mají vydávat pokyny svým podřízeným pracovníkům, jež mají žalobce, resp. jeho zástupce, šikanovat. K tomu soud uvádí, že pan J. nepodepsal ani platební výměr ze dne 3. 11. 2017 (vyřizováno paní I. Š. a podepsáno paní L. D.), ani žalobou napadené rozhodnutí (vyřizováno paní V. K. a podepsáno panem M. K.). Ze správního spisu neplyne, že by v žalobě jmenované osoby jakkoliv negativně zasahovaly do práv žalobce či jeho zástupce či by je přímo šikanovaly. Tato tvrzení tak zůstala neprokázaná, a proto je daná námitka nedůvodná.
18. Soud souhlasí s žalovaným, že správní soudy nemohou za žalobce domýšlet jeho argumentaci. Obsah, rozsah a kvalita žaloby předurčují rozsah a podrobnost rozhodnutí správního soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za žalobce. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta jedné ze stran sporu (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008–78, č. 2132/2011 Sb. NSS).
19. Soud se v rozsahu žalobou vznesených námitkách zabýval posuzovanou věcí. Ze správního spisu neplyne, že by ve věci jakékoliv osoby (nejenom pánové J., R. a P.) postupovaly vůči žalobci či jeho zástupci šikanózně či by byly podjaté z jiného důvodu. Soud zároveň ověřil, že ve správním řízení žalobce nekonkretizoval důvody ani osoby, jež měly být podjaté. Správce daně vyzval žalobce ke specifikaci podjatých osob a důvodů, pro které podjatost spatřuje. Na tuto výzvu žalobce nereagoval, proto správce daně postupoval řádně, když k nekonkrétní námitce podjatosti nepřihlížel.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

20. Soud nad rámec nutného odůvodnění i souhlasí s žalovaným, že žalobcova podání mají povahu obstrukčního jednání. Ve svých podáních ve správním řízení většinou pouze opakoval, že různé úkony učinily podjaté osoby bez bližšího odůvodnění, domáhal se vydání komunikace mezi pracovníky správce daně, procesně brojil proti každé výzvě, kterou správce daně učinil. Lze i poukázat na to, že jeho argumentace o správnosti daňového výměru směřuje zejména k tomu, že nemělo být nařízeno přezkumné řízení, tedy měl platit původní platební výměr ze dne 1. 6. 2016, č. j. 4735707/16/2004-51522-109282, kterým byla vyměřena daň ve výši 146 595 Kč. Nyní napadeným platebním výměrem byla přitom vyměřena daň ve stejné výši.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12.04.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

